

XI

Аж нараз проглаголав
Маледикт усім на диво —
Що проглаголав, те ми
Все розкажемо правдиво.

«Всечесніші, премудріші,
Любезніші ботокуди!
Дух святий, що всюди є,
Най і в наших серцях буде!

Наша слава не загине,
Не загасне наша зоря,
Наші діла всі запише
В своїх примітках історія.

Каже приповідка: «Кождий
Най патрує свої хати».
Тож най кождий поспішиться
З зложенням пренумерати.

Неприятні елементи
Нанесли нам шкоди много,
Но в письменстві пашім видно
Новий зворот до старого.

Знавці кажуть, що явиться
Геній в нашій літературі,—
Та-бо й зародів багато
Гарних в нашій є натурі.

І в політиці на нашу
Користь появляєсь зворот,
Но о тім сотрудник мій
Іншим разом поговорить.

Тільки вражі елементи
В своїй злості безграничній
Напосілися і нам
Творять пакості розличні.

Не говорю вже о тім,
Що забрали нам всі школи.
Але жаден з них мені
Не поклониться ніколи.

Але чистий ще наш обряд,
І наш бог іще великий,
Він трираменним хрестом
Всіх їх виб'є без полики.

Тож не тратьмо ще надії,
А кріпімся і дерзаймо,
І всі разом наш преславний
Гімн глупівський заспіваймо!»

ГІМН ГЛУПІВСЬКИЙ

Наші предки, чолобийники,
Тож-то вам були осли!
За сто миль собі нашійники,
Пана і канчук найшли.

Ми, сини їх, чолобийники,
Не такі осли вже крем,
По канчук і по нашійники
Ми за море не підем.

Тра панів, аристократії,
А що тра, то певно,— ну,
Ми на той товар багатії,
Коб лиш кланялись кому.

Поки треба, ми покірно б'єм
Головами до землі,
А як стати паном чи князем —
Ой-ой-ой, чому ж би ні!

Але диво, ні слова
Так добірні й повні сили,
Ані рідний гімну звук,
Ботокудам всім так милий,

Не могли вже в душах, серцях
Давнього огню збудити —
Всі лиш такали півсонні,
Но не хтіли нич робити.

Всі до сну клонились чола,
Наче під час спеки в жниво:
Передплата на «Ослово»
Йшла чим раз, то більш ліново.

І тиша якась глуха
Густо край весь обгорнула,
Наче Ботокудья вся
Де в який туман втонула.

Далі все замовкло. Сумерк
Мглистий і вогкий насів
На весь край, і люд преславний
Сном блаженних захропів.